

ΚΩΔΙΚΟΣ
5386

Ο Άσσος

■ Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου
των εν Αθήναις Ασσιώτων
"Ο Μάρκος Μπότσαρης"
■ Απρίλιος, Μάιος, Ιούλιος 2006
■ Χρόνος 8ος, Αρ. φύλλου 29,
τιμή φύλλου 0,30
Παπαδά 27, Αθήνα 115 26
τηλ.: 210 6982661

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Eπτά χρόνια κυκλοφορίας συμπλήρωσε η εφημερίδα μας - Ο Άσσος - και με το παρόν φύλλο μποντενεί στο όγδοο έτος της έκδοσής της. Το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου και η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει δημόσια τα μέλη του συλλόγου, όλους τους χωριανούς μας, τις φίλες και τους φίλους του συλλόγου μας καθώς και όλους τους αναγνώστες για την αγάπη και το αμείωτο ενδιαφέρον προς την εφημερίδα μας, στηρίζοντας και υποστηρίζοντας έτοις την προσπάθειά μας. Νοιώθουμε την αγάπη και την συμπαράστασή σας και γι' αυτό σας ευχαριστούμε. Η αντοπόκριση και η αποδοχή απ' όλους τους αναγνώστες μας δίνει δύναμη και κουράγιο να συνεχίσουμε αυτή την προσπάθεια, γιατί πιστεύουμε στην προσφορά της.

Συνδετικός κρίκος γι' όλους τους χωριανούς μας, όπου και αν βρίσκονται. Οργανο διαλόγου, επικοινωνίας, ανταλλαγής απόψεων και πληροφόρησης για κάθε Ασσιώτη, γιατί «Ο Άσσος» ιπτάνει σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας, αλλά και στο εξωτερικό απου ζει, εργάζεται και δραστηριοποιείται κάποιος χωριανός μας. Ο αρχικός προβληματισμός μας για την επιτυχία και την αποτελεσματικότητα της εφημερίδας μας δεν υπάρχει πάλι.

Υπάρχει μόνον αισιοδοξία για το μέλλον που καθημερινά γίνεται ακόμα μεγαλύτερη από την αμέριστη συμπαράστασή σας, τη στοργή όλων σας, την έμπρακτη και ολόπλευρη στήριξή σας. Αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε όλους τους αναγνώστες μας και όσους με την πέννα τους κόσμησαν την εφημερίδα μας. Επίσης θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους εσάς που μας βοηθήσατε και να συνεχίζετε να είστε αρωγοί στη προσπάθειά μας να συγκεντρωθεί οικικό που αφορά το χωριό μας (λαογραφικό, ιστορικό, πολιτιστικό, ήθη & έθιμα, φωτογραφικό Γενεαλογικά δέντρα κλπ) και στη συνέχεια να καταγραφεί, να αποτυπωθεί, να περισσεύει μέσα από την εφημερίδα μας και να αποτελεί πηγή άντλησης πληροφοριών για κάθε ερευνητή.

Είναι η καλύτερη παρακαταθήκη για τις νεότερες γενιές. Η εφημερίδα μας το Βλέμμα της το έχει στραμμένο στον τόπο μας και αυτόν έχει υπηρετήσει μέχρι τώρα και οφείλει να υπηρετήσει και στο μέλλον. Θέλουμε να γίνουμε καλύτεροι, να έρθουμε πιο κοντά στα προβλήματα, στις χαρές, στις αγωνίες και στις ελπίδες των χωριανών μας. Στη προσπάθεια αυτή που κάνουμε να γίνουμε καλύτεροι η γνώμη σας μετράει και πιστεύουμε ότι έχει μεγάλη σέια και ανεκτίμητη θα είναι η προσφορά της.

Περιμένουμε να καταθέσετε τη γνώμη σας, τις ιδέες σας, τις προτάσεις σας και την καλόπιστη κριτική σας. Θέλουμε τη γνώμη σας για τα λάθη και τις παραλείψεις μας και ποιο είναι αυτό το διαφορετικό, το επί πλέον, που θα μας κάνει καλύτερους. Φιλοδοξία μας - Ο Άσσος - να γίνει καλύτερος, τώρα το πιστεύουμε, γιατί στην προσπάθεια που κάνουμε είμαστε τώρα πολλοί και δε δικαιουμέστε να αποτύχουμε.

Θα συνεχίσουμε την προσπάθεια αυτή όσο εσείς μας δίνετε την πεποίθηση ότι αξίζει τον κόπο.

Γνωστοποίηση Κάλεσμα:

Όλοι οι καταγόμενοι από τον Άσσο γνωρίζουν ότι το χωριό μας γιορτάζει και πανηγυρίζει κάθε χρόνο στις 8 Σεπτεμβρίου, Γέννηση της Θεοτόκου (Γεννέσιον της Θεοτόκου). Επειδή όμως η μετάβαση στο χωριό όλων μας την πρώτη αυτή, για να εκκλησιαστούμε στον ιερό ναό (Παναγία τη Λαμποβίτισσα) και να πανηγυρίσουμε, είναι πολύ δύσκολη, το Δ.Σ του Συλ-

λόγου μας αποφάσισε την παραμονή της γιορτής να τελείται κάθε χρόνο στην Αθήνα Μέγας Ε-

σπερινός μετά Αρτοκλασίας. Για τρίτη φορά φέτος ο Μέγας Εσπερινός και η αρτοκλασία θα γίνουν στον Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης (Πλατεία Ομονοίας) στις 7 του Σεπτεμβρίου ώρα 6 μ.μ. Γι' αυτό προσκαλούνται όλοι οι χωριανοί αλλά και φίλοι του Συλλόγου μας, να παρευρεθούν στον εορτασμό, για να τιμήσουμε την Υπεραγία Θεοτόκο, που στη χώρη της γιορτάζει και πανηγυρίζει το χωριό μας.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ

Στις 14 Μαΐου 2006 στο Δημοτικό Στάδιο Πρέβεζας «ΑΘ. ΤΣΟΥΜΕΛΕΚΑ» διεξήχθησαν οι μαθητικοί αγώνες στίβου των όλων των Δημοτικών Σχολείων του Νομού Πρέβεζας. Συμμετείχαν μαθητές από την Ε' και ΣΤ' τάξη.

Προηγήθηκαν προκριματικοί για κάθε σχολείο σε πρώτη φάση και σε επίπεδο Δήμου σε δεύτερη φάση. Στο δρόμο 1.000 μέτρων των αγοριών πρώτος τερμάτισε ο Χρήστος Ευάγγελος του Αναστασίου, μαθητής του θου Δημοτικού Σχολείου Πρέβεζας. Ο μαθητής Ευάγγελος Χρήστου είναι γιος του χωριανού μας Αναστασίου Γ. Χρήστου.

Στο δρόμο 1.000 μέτρων των κοριτσιών τρίτη τερμάτισε η Νάκια Αικατερίνη του Φωτίου, μαθήτρια του 2ου Δημοτικού Σχολείου Καναλακίου. Η μαθήτρια Αικατερίνη Νάκια είναι κόρη του χωριανού μας Φωτίου Ευάγγελης.

Το Δ.Σ του Συλλόγου μας και η εφημερίδα ο «Άσσος» συγχαίρουν τους μικρούς αθλητές Βαγγελάκη και Κατερίνα για τη συμμετοχή τους και για τη σπουδαία νίκη τους και τους εύχονται καλή συνέχεια, καλή πρόοδο και πάντα επιτυχίες.

ΕΚΘΕΣΗ ΤΥΠΟΥ

Έκθεση Ομογενειακού Τυπου Βιβλίου και Ήπειρωτικών Εντύπων διοργανώσαν η Πανηγεριτική Συνομοσπονδία Ελλάδος και το Αριστοτελείο Ίδρυμα Κύπρου στις 11&12 Μαΐου 2006 στο Ζάππειο Μέγαρο. Η έκθεση τελώντας υπό την αιγιδα του Υπουργείου Εξωτερικών. Στην έκθεση αυτή πήρε μέρος και ο σύλλογός μας με την εφημερίδα μας Ο «Άσσος». Στη φωτ. ο πρόεδρος τους Συλλόγου μας Λ. Λαμπρουσής (δεξιά) και ο επίπλος πρόεδρος Παύλος Χρήστου και στον πίνακα η εφημερίδα «Άσσος».

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

Παραβέτουμε αυτούσια την επιστολή του Κ. Οδυσσέα Μπέτσου συνταξιούχου δασκάλου από το Θεοπρωτικό, τη οποία αναφέρεται σε δημοσίευμα της εφημερίδας μας στο αριθ. 28 φύλλο σχετικά με την ανατίνη της πέτρινης γέφυρας του Καλογήρου

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΤΡΙΝΗ ΓΕΦΥΡΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ «ΛΟΥΡΟΣ»

Γράφετε στην εφημερίδα σας «Άσσος» (αριθ. Φύλλου 28) στην άνω γέφυρα κατέστρεψε τελείως (σχεδόν) ο Ε.Δ.Ε.Σ αρχές Ιούλη 1943, με τη διοίκηση του λοχαγού Απ. Χαλίμη.

Έχετε λόθις. Γιατί τότε ο ΕΔΕΣ του παραπάνω κάλυψε τους Αγγλους σαμποτέρ να καταστρέψουν την τοιμέντη γέφυρα, πούχε το κράτος μας κάνει 100 περίου μέτρα ΒΑ της πέτρινης γέφυρας. Η τελευταία είχε εγκαταλήφθει αφότου είχε γίνει η τοιμέντη. Ο γράφων ταξίδεψε το θέρος του 1942 (12/ ετής οντας) από Θεοπρωτικό μέχρι τη φιλοθέτη (Χαλκιάδες) με σιωπήτα πτοκάνητη. Πέρασε το ποτάμι του Λούρου από την τοιμέντη γέφυρα. Είδε τα ερείπια της πέτρινης (κν. Καλογή-

ρου) ΝΔ εκείνης. Ειδε ακόμα και παρακείμενο του Λούρου τεχνητό ποτάμι, που σώζεται, κι έμαθε από τους συνεπιβαίνοντες ότι το είχε κάνει η Αγγλική εταιρεία Μπούτ λίγα χρόνια πριν τον πόλεμο του 40 για να μη πλημμυρίζουν οι κάμποι Φιλιππίδας και Αρτας. Κι ότι είχε κάνει κι άλλα τέτοια αποστραγγιστικά κανάλια σ' αυτούς. Η ίδια εταιρεία είχε χαλάσει τις ΝΔ προσβάσεις της γέφυρας Καλογήρου, γιατί εμπόδιζεν τη ροή των νερών του γειτονικού καναλιού της. Η ΝΔ προσβαστη της άνω γέφυρας μερικά οωζόταν τότε. Μεταπολεμικά τη χαλασσαν κι αυτή κι στη θέση της έχτισαν εμπορικής χρήσης κτήρια, που διατηρούνται. Με την ευκαιρία αυτή γράφω ότι οι Αγγλοί σαμποτέρ κατέστρεψαν και την άνω ξύλινη γέφυρα του ίδιου ποταμού, για να παραπλανήσουν τους Γερμανούς ότι θα κάνουν απόβαση στα Ηπειρωτικά παράλια, ενώ έκαναν την απόβαση στη Νορμανδία της Γαλλίας, το δε 1943 στη Σικελία της Ιταλίας!!!

Θεα/κό, Απρίλης 2006-05-05
Οδυσσέας Μπέτσος

Το δημοσίευμα της εφημερίδας μας στο 28 φύλλο της σπρίχτηκε στη γρα-

πή μαρτυρία του τότε έφεδρου ανθυπολοχαγού Αθανασίου Γεωργόπουλου. Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΛΟΧΟΥ ΠΑΠΑΔΑΤΩΝ ΠΡΕΒΕΖΗΣ ΤΩΝ Ε.Ο.Ε.Α. ΕΔΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ, στην εφημερίδα ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΗ ΕΝΔΟΧΩΡΑ στο με αριθμό 39 /15-9-1993 και στο με αριθμό 40 /01-10-1993 φύλλο αυτής. Το σχετικό απόσπασμα το παραβέτουμε αυτούσιο. Οι μαρτυρίες πατριωτώ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

- Πατέρας για δεύτερη φορά έγινε ο **Λαμπρούσης Κων/νος** του Γεωργίου. Η σύζυγός του **Κων/να** στις 28 Δεκεμβρίου 2005, στη μαιευτική κλινική του πανεπιστημιακού νοσοκομείου Ιωαννίνων, έφερε στη ζωή ένα υγείστατο και πανέμορφο αγοράκι.

- Πατέρας για πρώτη φορά έγινε ο **Λαμπρούσης Ιωάννης** του Γεωργίου. Η σύζυγός του **Ευαγγελία** στις 14 Απριλίου 2006, στη μαιευτική κλινική του πανεπιστημιακού νοσοκομείου Ιωαννίνων, έφερε στη ζωή ένα υγείστατο και πανέμορφο αγοράκι.

Ευχόμαστε στους ευτυχισμένους γονείς να τους ζήσουν. Στον παππού Γιώργο και τη γιαγιά Λαμπρινή με υγεία και σ' άλλα συγγόνια.

Βαπτίσεις

- Δεν μπορούσαν να κρύψουν τη χαρά τους οι εκλεκτοί χωριανοί μας **Βασιλής Δήμας** και η σύζυγός του Θεοδώρα στη βάπτιση των εγγονών τους. Η κόρη τους **Δήμαρος Αλεξάνδρα** και ο σύζυγός της **Δημήτρης Μάρμας** στις 7 Μαΐου 2006 στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Αχαρνών βάπτισαν τα δυο δίδυμά παιδιά τους. Οι νουνοί τους χάρισαν τα ονόματα **Ιωάννης** και **Θεοδώρα**.

- Το Σάββατο 3 Ιουνίου 2006 στο Σπαθοβούνι Κορινθίας και στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου ο **Ανδρέας Νικολάου** και η σύζυγός του **Παρασκευή Σταματοπούλου** βάπτισαν τη μοναχοκόρη τους. Οι νουνοί της χάρισαν το όνομα **Αικατερίνη**. Το ευτυχές γεγονός, οι γονείς με τους κουμπάρους και όλους τους προσκεκλημένους, γιόρτασαν σε κοσμικό κέντρο στο Λέχαιον Κορινθίας. Ο Ανδρέας Νικολάου είναι γιος του επίτιμου προέδρου του Συλλόγου μας **Νικολάου Αντωνίου** του Ευθυμίου.

- Την Κυριακή 18 Ιουνίου 2006 ο **Ιωάννης Πλαβούκος** και η σύζυγός του **Δήμητρα Δήμητρα** βάπτισαν το κοριτσάκι τους, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στη Φυλή. Οι νουνοί της χάρισαν το όνομα Ελένη. Η Δήμητρα Δήμητρα είναι χωριανή μας, κόρη του **Γεωργίου Δήμα** (Γάκη Τάσου).

- Το Σάββατο 24 Ιουνίου 2006 ο **Πανούσης Δημήτριος** του Κων/νου και η **Ρέκκα Σάσα** στον Ιερό Ναό Κυρίλλου και Μεθοδίου Θεοσαλονίκης βάπτισαν το τρίτο τους παιδί. Οι νουνοί του χάρισαν το όνομα **Αλέξανδρος**.

Ευχόμαστε στους γονείς, νουνούς και συγγενείς να τους ζήσουν τα καινούρια ονόματα.

Γάμοι

Το Σάββατο 27 Μαΐου 2006 στον Ιερό Ναό Γεννέσιον της Θεοτόκου στο Θεοπρωτικό ο **Κατσάνος Γεώργιος** του Αντωνίου από τον Άσσο παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του **Χριστίνα Ζαπουνίδου** από το Θεοπρωτικό. Το νιόπαντρο ζευγάρι δεξιώθηκε τους προσκεκλημένους στο κοσμικό κέντρο Ελάτρια στο Λούρο. Το νεαρό ζευγάρι τους γιόρτιζαν τα ποτήρια με τους προσκεκλημένους δέχθηκε τις ευχές για ζωή ευτυχισμένη, οι δε γονείς του γαμπρού χωριανοί μας **Αντώνιος** και **Βασιλική Κατσάνου** δεν μπορούσαν να κρύψουν τη χαρά τους για το μοναχογό τους. Ο χορός κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες κάτω από τους ήχους της παραδοσιακής μουσικής του τόπου μας.

- Το Σάββατο στις 3 Ιουνίου 2006 στον Ιερό Ναό Παντάνασσης Πατρών ο **Χρήστος Γεώργιος** του Χρήστου από

τον Άσσο παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του **Τίνα Φουρφουρή** από την Πάτρα. Μετά τη γαμήλιο τελετή το νιόπαντρο ζευγάρι δεξιώθηκε τους προσκεκλημένους στο κοσμικό κέντρο της Πάτρας «Πολύτεια». Με καλό φαγητό και πατό και με ποικιλή μουσική, σ' ένα γλέντι που δεν έλειπε η δημιοτική Ηπειρώτικη μουσική γλέντησαν όλοι μέχρι τις πρωινές ώρες. Δεν μπορούσαν να κρύψουν τη χαρά τους και φανερά συγκινήστηκαν οι γονείς του γαμπρού **Χρήστος** και **Βασιλική Χρήστου** δέχονταν τις ευχές των παρευρισκομένων για το ευτυχές γεγονός.

- Το Σάββατο 17 Ιουνίου 2006 στο Νυδρί της Λευκάδας και στον Ιερό Ναό της Αγίας Κυριακής, ο **Ιωάννης Θεοδώρου** του Αχλέα από τον Άσσο παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του **Θεολακό Κρίστη** από το Νυδρί Λευκάδας.

Ο Σύλλογός μας και η εφημερίδα **Ο Άσσος** εύχονται στα νιόπαντρα ζευγάρια βίο ανθόσπαρτο, ζωή ανέφελη πολλούς και καλούς απογόνους. Στους γονείς, συγγενείς και κουμπάρους των νιόπαντρων ζευγαριών πάντα χαρές.

Θάνατοι

Στις 10 Μαρτίου 2006 σε ηλικία 85 ετών απεβίωσε ο Δήμας **Σπυρίδων** του Αθανασίου (Σπύρο Νάσιο Γιωρδήμος). Η κηδεία του έγινε στο κοιμητήριο Θεοπρωτικού παρουσία δεκάδων συγγενών, φίλων και χωριανών. Ο εκλιπών πήρε μέρος στην εθνική αντίσταση με την αντιστασιακή οργάνωση **Ε.Ο.Ε.Α. ΕΔΕΣ** του Στρατηγού Ν. Ζέρβα. Ήταν είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε. Αιώνια η μνήμη του.

- Στις 2 του Μάη 2006 σε ηλικία 55 ετών έφυγε για το αιώνιο ταξίδι ο **Κων/νος Μίνως**.

Η καρδιά του τον πρόδωσε στον άνιο αγώνα που έδινε, για ένα μήνα στη μονάδα εντατικής θεραπείας του γενικού κρατικού νοσοκομείου Αθηνών «Γεώργιος Γεννηματάς», για να κρατηθεί στη ζωή. Η σορός του μεταφέρθηκε στην ιδιαιτέρα πατρίδα του στο Νικολάται η κηδεία του έγινε στις 3 του Μάη στο κοιμητήριο της Αγίας Κυριακής Νικολάτου. Ο εκλιπών ήταν γιος της χωριανής μας Λαμπρούση Παρασκευής του Κων/νου (Τσέβω του κωνσταντή Λάμπρου) Ήταν είναι ελαφρύ το χώμα που της Νικολίτσιώτικης γης που τον σκέπασε. Αιώνια η μνήμη του.

- Στις 10 Ιουνίου 2006 σε ηλικία 80 ετών απεβίωσε η **Κατσάνου Αγγελική** του Γεωργίου (Γάκη Νικολάκενα). Η κηδεία της έγινε στις 13 Ιουνίου στο Δημοτικό κοιμητήριο της Νέας Φιλαδέλφειας. Στην τελευταία της κατοικία την συνόδευσε η οικογένειά της, συγγενείς, φίλοι και πολλοί χωριανοί. Ήταν είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκέπασε. Αιώνια η μνήμη της. Η οικογένεια της εκλιπούσης εξέφρασε την επιθυμία αντί για κατάθεση στεφανών να συγκεντρωθούν τα χρήματα και να προσφερθούν για την αγιογράφηση του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Άσσου. Συγκεντρώθηκε το ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ το οποίο παραδόθηκε στην εκκλησιαστική επιτροπή του Ιερού Ναού για τον ανωτέρω σκοπό.

- Στις 15 Ιουνίου 2006 σε ηλικία 54 ετών έφυγε για το αιώνιο ταξίδι ο ταμίας του Συλλόγου μας **Δήμαρος Θεόδωρος** του Πέτρου. Αφήσε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο νοσημάτων Θώρακος «Σωτηρία» δίνοντας τη μάχη με την επάρατο νόσο.. Η εξόδιος ακολουθία φάλητη στον Ιερό Ναό του Αγίου Κων/νου Ζωγράφου και η σορός του ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο Ζωγράφου στις 16-6 2006. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδευσε η σύζυγός του, τα παιδιά του, οι γονείς του, συγγενείς, φίλοι, πάνδημη η Ασιατική κοινότητα της Αθήνας και πολλοί χωριανοί που ταξίδευσαν από το χωριό, την νεκρώσιμη ακολουθία παρακολούθησαν ο Γεν. Γραμματέας της Ν.Δ. κ. Λευτέρης Ζαγορίτης, ο Βουλευτής Πρέβεζας κ. Δημήτριος Τσαντούλας, Ο Δημαρχός Ζωγράφου κ. Ιωάννης Καζάκος, ο αντιδημαρχός Αθηναίων κ. Αθανάσιος Σπυράκος, η πρόεδρος του Κ.Ε.Θ.Ι και π. Βουλευτής Πρέβεζας κ. Μερόπη Καλδή.

Το Δ.Σ του Συλλόγου μας, όταν πληροφορήθηκε τον ξαφνικό θάνατο του αγαπητού Θεοδωρή, συνεδρίασε εκτάκτως και αποφάσισε ομόφωνα:

1. Να συλλυπηθεί τους οικείους του.
2. Να παραστεί στη νεκρώσιμη ακολουθία.
3. Να καταθέσουν στεφάνη στη αօρό του.
4. Να ματαιωθεί η προγραμματισμένη στις 28 Ιουλίου εκδήλωση στο χωριό (7ο αντάμωμα των απανταχού Ασιωτών).

Ο Σύλλογος των Αποδήμων Ασιωτών και η εφημερίδα **Ο Άσσος** συλλυπείται τους οικείους και τους συγγενείς του μεταστάντος.

Τον αγαπητό μας Θεοδωρή, ταμία του συλλόγου μας, εκ μέρους των αποδήμων Ασιωτών αποχαιρέτησε ο δάσκαλος Παύλος Γ. Χρήστου, επίτιμος πρόεδρος του Συλλόγου.

Αποχαιρετισμός
Μεγάλος είναι ο πόνος και ανείπωτη η μάχη που διακατέχει τις ψυχές μας. Η είδηση του αδόκτητου θανάτου του θεοφράτη έπεισε σαν κεραυνός και συγκλόνισε όλους μας.
Αγαπητέ Θεοδωρή έχασες την άνιση μάχη που έδωσες, με την επάρατο νόσο, τις τελευταίες μέρες για να κρατηθείς στη ζωή.

Μια μάχη που έδωσες όρθιος, με γενναιότητα, καρτερικότητα, περιστή υπομονή, λεβεντή και αξιοπρέπεια, όπως πορεύτηκες σ' όλη

σου τη ζωή.

Κανείς δεν μπορούσε να πιστέψει στην αρχή πως ο Θεοδωρής, που τελευταία ζούσε και κινούνταν ανάμεσά μας γεμάτος σφρίγος, υγεία, ζωντάνια με το χαμόγελο διαρκώς στα χειλά και το γλυκό για όλους πάντα λόγο, έφυγε τόσο ξαφνικά

ΜΕΓΑΛΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Προέκταση και έντονη βίωση της Σαράκοστής είναι η Εβδομάδα των παθών. Η εκκλησία μας έχει φροντίσει να προσταμάζει και να δείχνει δραματικά και προδευτικά την περιπέτεια αυτή. Έχει ριθμίσει τις ακολουθίες, να διαδέχονται προπαρασκευαστικά η μία την άλλη, αρχίζοντας από τις προφητικές, σαν υποθήκες, ομιλίες του μελλοθόνατου Χριστού, προχωρώντας στην προδοσία και στη σύλληψη, περιγράφοντας τη μεγάλη δύση από τους Γραμματείς και τον Πιλάτο, και φτάνοντας στη Σταυρωση, στην Ταφή και στη βέβαιη προσδοκία της Ανάστασης.

Η Μεγάλη Εβδομάδα δεν χαρακτηρίζεται μεγάλη μόνο από την υπέροχη υμνογραφία της, αλλά και από τον πλούτο της παράδοσης της. Αυτή την κάνει πραγματικά μεγάλη με τα διάφορα ήθη και εθήμα, που οι ρίζες μερικών απ' αυτά, έκινούν πριν από χιλιάδες χρονια, αντεξαν στο πέρασμα του χρόνου που πάντα είναι η μεγαλύτερη απειλή να αφανίσει σπλήνη περιπέτειαν στην προσέξουμε και αδιαφορήσουμε.

Με την είσοδο της Μεγάλης Εβδομάδας η νηστεία που είχε αρχίσει από την Καθαρή Δευτέρα γίνεται πιο αυστηρή, ως απαραίτητη ψυχική και σωματική προετοιμασία για να βιώσει ο πιστός το Θείο Πάθος και στη συνέχεια το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως του Θεανθρώπου. Όλη η Μ. Εβδομάδα είναι περίοδος πένθους. Οι βαριές δουλειές σταματάνε, γίνονται μόνον αυτές που αφορούν τα ζωντανά τους (τροφή, νερό, άρμεγμα), άλλες απασχολήσεις αποφεύγονται, εκτός από τις απαραίτητες προετοιμασίες για την αναστάση ημέρα.

Οι προετοιμασίες αυτές αρχίζουν από τη Μ. Δευτέρα. Πρώτη φροντίδα ήταν η καθαριότητα του σπιτιού εσωτερικά και εξωτερικά. Ασβέστωναν το σπίτι, τις αυλές, τους στάβλους ακόμη και τα δέντρα που βρίσκονταν κοντά στα σπίτια. Όσοι πενθούν φροντίζουν για την καθαριότητα χωρίς όμως να ασθενώνουν. Οι πενθουντες πηγαίνουν στην εκκλησία της Μ. Εβδομάδας όχι όμως την ημέρα της Ανάστασης. Ετοιμάζονται τα ρούχα που θα φορούσαν τη μέρα της Ανάστασης. Επρεπε όλα να είναι καθαρά και καινούργια, ρούχα και παπούτσια. Δούλευαν όλη τη χρονιά έκαναν οικονομίες για να είναι τη Λαμπρή καλοντυμένοι. Ιδιαίτερα αι κοπέλες, αλλά και τα αγόρια της παντρείας την ημέρα αυτή ήθελαν με το ντυσιό τους να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής.

Παλιότερα που το χωρί μας ήταν πολύ αραιοκατοικημένο και οι αποστάσεις μεγάλες από την ενοριακή εκκλησία του Αγίου Γεωργίου και μέσα στη νύχτα δύσκολο το βάδισμα με τα πόδια στους στενούς και γεμάτους πέτρες δρόμους, οι γυναίκες του χωρί μας για να μη χαλάσουν τα καινούρια παπούτσια φορούσαν τα πρόσχειρα για τη δύσκολη διαδρομή και όταν πλησιάζαν στην εκκλησία έβαζαν τα πρόσχειρα στην τσάντα και φορούσαν τα καλά τους.

Κάθε βράδυ τη Μ. Εβδομάδα με το κτύπημα της καμπάνας πήγαιναν στην εκκλησία για να παρακολουθήσουν τις ακολουθίες των αγρυπνιών. Μόλις τελείωνε η εκκλησία όλοι οι δρόμοι ήταν φωτισμένοι από λαμπάδες, κεριά και κάπου κανένας φρακός που έφεγγαν για να μπορέσουν μέσα στη νύχτα να επιστρέψουν οι εκκλησιαζόμενοι στα σπίτια τους. Τη Μ. Τετάρτη πολλοί χωριανοί καλούσαν τον Παπά της ενορίας στο σπίτι τους, για να κάνουν ευχέλαιο (το λεγόμενο μεγάλο ευχέλαιο).

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

Με ιδιαίτερη φροντίδα οι γυναίκες βάφουν τα αυγά, που θα τασυγκρίσουν στο Πασχαλινό τραπέζι. Το χρώμα των αυγών είναι κόκκινο. Όσοι πενθούν δε βάφουν αυγά. Την εβδομάδα της Λαμπρής (άσπρη εβδομάδα), τη βαφή με την οποία έβαφαν τα αυγά φρόντιζαν να τη χύσουν σε μέρος απότητο (κουφάλες δέντρων, τρεχούμενα νερά, δέντρων, συνηθίζουν να βάζουν στο εικονοστάσιο ένα κόκκινο αυγό της Μ. Πέμπτης και πιστεύουν ότι παραμένει αναλλοίωτο

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Του Παύλου Γ. Χρήστου, Δασκάλου

μέχρι την επόμενη χρονιά. Τα κόκκινα αυγά της Μ. Πέμπτης έχουν και θεραπευτικές ιδιότητες βοηθούν στο ξεμάτισμα, καταπραύνουν διάφορους πόνους, όπως πονόλαιμο κλπ). Οι γυναίκες ζύμωναν και έψήναν τις αυγοκουλούρες που θα έδιναν στα αναδεχτούδια καθώς και τα λαμπρόφωμα, επίσης φρόντιζαν να ζυμώσουν και να φήσουν ψωμί για τις μέρες του Πάσχα. Οι γυναίκες πλένουν τα χοντρά ρούχα του σπιτιού (φλοκάτες, βελέντες, κουβέρτες, σάμιες, κουρέλια κλπ), το πλύσιμο την ημέρα αυτή τα προφυλάσσουν από την κόφα (σκόρο). Πήγαιναν στην εκκλησία στάρι για να μνημονεύσει ο παπάς τις ψυχές, που εκείνη μέρα βγαίνουν από τον Αδη για να ξανασάνουν και μπαίνουν πάλι την Πεντηκοστή, αφού προσκυνήσουν το Χριστό.

Πήγαιναν στην νεκροταφείο και καθαρίζουν τους τάφους από τα χόρτα, άναβαν τα καντήλια, και τα κεριά. Εκαναν κεριά και ένα μεγάλο κερί το πήγαιναν στην εκκλησία για να λειτουργηθεί, το κερί αυτό το χρησιμοποιούσαν για θεραπεία από διάφορες αρρώστιες, σταυρώνοντας τον ασθενή στο μέρος που πανούσε και τοποθετώντας στο μέρος αυτό το μεγαλοπεπτίσιο κερί. Ξεσταύρωντας τους πεθαμένους, για να μπορούν να τους ξεθάψουν. Αν κάνουν εκταφή καθαρίζουν τα (οστά) κόκαλα, τα πλένουν με κρασί τα βάζουν σε πάνινες σακαύλες και τα τοποθετούν μέσα στην εκκλησία για σαράντα ημέρες και μετά τα βάζουν πάλι στον τάφο. Τη Μ. Πέμπτη οι νουνοί στέλνουν τα φωτίκια, μια πλήρη φορεστή σίγουρα και παπούτσια και ένα χαλκωματένιο σκεύος, στα αναδεχτούδια. Τα φωτίκια τα στέλνουν μόνο μια φορά, όταν ο αναδεχτός είναι τριών ή πέντε ή επτά ετών. Τα φωτίκια τα πήγαινε στο σπίτι του αναδεχτού κάποιος πλικιώμενος συγγενής του νουνού. Μάλιστα αν η απόσταση είναι μεγάλη πήγαινει καβάλα σε ζώο το οποίο έχουν στολίσει (μαντανίες, σέλλες κλπ). Στο σπίτι του αναδεχτού των περιμένουν τον υποδέχονται και τον περιποιούνται. Στα καφενεία σταματάει η χαρτοπαικία και λέγεται ο μπακάλης κρεμάει τον Φάντη. Φτιάχνουν αλοιφή για τα ζώα που είχαν ψώρα, έβραζαν ζουρά (κατακάθι του λαδιού) με σκόνη (άγνωστη σ' εμάς η σύστασή της) και τοποθετούσαν την αλοιφή στη πληγή του ζώου. Οση αλοιφή περίσσευε την πετούσαν σε απάτητο μέρος την ημέρα της αναλήψεως. Με το χτύπημα της καμπάνας το βράδυ όλοι πήγαιναν στην εκκλησία να ακούσουν τα δώδεκα ευαγγέλια και να προσκυνήσουν τη σταύρωση. Η εκκλησία γέμιζε από κόσμο και στα πρώτα όλων ήταν ζωγραφισμένη βαθιά θλίψη. Όλος ο κόσμος γονατίστηκε σταυροκοπούνταν και όταν στηνόταν η σταύρωση περνούσαμε όλοι οι εκκλησιαζόμενοι να προσκυνήσουμε ευλαβικά και να την απαστούμε.

Μεγάλη βδομάδα για πολλούς είναι η Μεγάλη Πέμπτη, που λένε στις εκκλησίες τα δώδεκα Ευαγγέλια και τη Μεγάλη Παρασκευή, που βγαίνει ο Επιταφίος. Σ' α-

τά κορυφώνεται η συγκίνηση του κόσμου για να μεταπιδήσει την άλλη μέρα τα μεσάνυχτα του Μεγάλου Σαββάτου, στο «Χριστός Ανέστη». Οι συγκινήσεις των πιστών αρχίζουν από την ώρα που βγαίνει ο εσταυρωμένος από το ιερό, με το «Σήμερα κρεμάται επί έύλου...». Και το Θείο δράμα κορυφώνεται με το Χριστό σταυρωμένο στην κορυφή του Γολγοθά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Η Μ. Παρασκευή ένεκα του θανάτου του θεανθρώπου είναι η πιο πένθιμη ημέρα του χρόνου για το χριστιανικό λαό. Η ασβαρότερη και πιο ιερή Μέρα του ορθόδοξου ημερολογίου, όλη την ημέρα αυτή την ευλαβούνται πολύ οι χριστιανοί. Φροντίζουν να βρίσκονται στην εκκλησία για την αποκαθήλωση του Εσταυρωμένου Χριστού και την ακολουθία του Επιταφίου. Ο λαός της υπαίθρου ζει με κατάνυξη και συντριβή το θείο δράμα γι' αυτούς και μοιρολογεί. Το πένθιμο κλίμα εκδηλώνεται με το μοιρολόγι της Παναγίας. Σο χωρί μας τη Μεγάλη Παρασκευή το πρωί τα μεγαλύτερα παιδιά, εκείνα που ήξεραν καλά το θρήνο ή μοιρολόγι της Παναγίας περνούσαν όλα τα σπίτια του χωριού (χωρίς όμως κουδούνια και καλάθια στολισμένα) και το νεκροταφείο (το νεκροταφείο ήταν μέσα στο κουλούρι της εκκλησίας), άναβαν κεριά σ' όλους τους τάφους και ο παπάς έκανε δεήσεις διαβάζοντας τα ονόματα των πεθαμένων από συγχωροχάρτια που είχε φροντίσει η κάθε οικογένεια να του δώσει για τους δικούς της πεθαμένους.

Πριν από δέκα πέντε χρόνια το νεκροταφείο μεταφέρθηκε και δεν είναι δυνατόν τώρα τη Μ. Παρασκευή κατά την περιφορά του επιταφίου να περάσουμε και από το νεκροταφείο. Μετά το τέλος της περιφοράς του επιταφίου έμπαιναν όλοι στην εκκλησία από άλλη πόρτα, αφού πρώτα ακούγονταν από τον ιερέα το «άρατε πύλας». Σταματούσε η καμπάνα να κτυπά λυπητικά (πένθιμα) και η ακολουθία συνεχίζονταν μέσα στην εκκλησία και στη συγκέντρωση της περιοχής.

Μόλις κτυπούσε λυπητέρα η καμπάνα τα παιδιά σταματούσαν το τραγούδι, πήγαιναν τα αυγά που τους φίλευαν στα σπίτια τους και αμέσως έτρεχαν στην εκκλησία για να προσκυνήσουν τον επιτάφιο. Το έθιμο αυτό όπως και πολλά τείνουν να εκλείψουν γιατί δεν υπάρχουν μικρά παιδιά να το τραγουδήσουν. Το μοιρολόγι της Παναγίας που τραγουδάνε τα παιδιά αυτή την ημέρα περιέχεται στο τρίτο φύλλο της εφημερίδας μας (Οκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριο 1999). Κανείς δεν εργάζονται εκείνη την ημέρα, αν κάποιος έκανε κάποια δουλειά με το πρώτο κτύπημα της καμπάνας σταμ

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

Υπενθυμίζεται ότι ο πρώτος Πρόεδρος της Επιπροπής Εθνικού Αγώνα παραιτήθηκε μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα και αυτόν διαδέχτηκε για αρκετό χρόνο ο Αριστοτέλης Κίτσος ή Γιαννάκης. Μετά την παραιτηση του Γιαννάκη το 1944, την Προεδρία ανέλαβε ο Κωνσταντίνος Γουσσής.

1η Ιουλίου 1943: Τις πρωινές ώρες αυτής της ημέρας εφότης των Αγίων Αναργύρων-γερμανικά αεροπλάνα Στουκας Βομβαρδίζουν το απέναντι από τις Παπαδάτες χωριό Νικολάτο Πρεβέζης, ενα από τα χωριά της Κάτω Λάκκας Σούλιου, γιατί όπως διαδόθηκε τότε, οι Γερμανοί είχαν πληροφορίες ότι αυτή την ημέρα Βρισκόταν εκεί ο Νατ. Ζέρβας με το επιτελείο του. Από το βομβαρδίσιμο σκοτώθηκαν τρία άτομα, καταστράφηκαν αρκετά σπίτια καθώς και το Δημοτικό Σχολείο του χωριού. Μια βούμη αεροπλάνου δεν εξερράγει και την περιουλλέγουν οι Άγγλοι σαμποτέρ.

4η Ιουλίου 1943.

Η ανατίναξη:

Η ανατίναξη της γέφυρας έγινε κάτω από τις ακαλούμενες συνθήκες. Το απόγευμα της 4ης Ιουλίου από το ισθμείο του σπιτιού μου, που ήταν γεμάτο με εκρηκτικές υλές, φορτώνονται τα απαραίτητα υλικά καθώς και η βόμβα του αεροπλάνου που αναφέρθηκε. Όλη την επιχείρηση διεύθυνε ο Ταγματάρχης Αποστολος Χαλιμάς. Προπηγείται ο Λόχος μου και ακολουθούν τα μεταγωγικά με τις εκρηκτικές υλές και τους σαμποτέρ. Πρέπει να διανύσουμε μέχρι τη γέφυρα Καλογήρου απόστρατη 20 περίπου χιλιομέτρων. Μπαίνων πετικεφαλής του Λόχου μου και φεύγουμε αμέσως. Μαζί μου ο Τομ Μπάρνες, ο Λοχαγός Χάρρυ (φοράει γυαλιά μωμπίας) και ο Λοχαγός Χαλιμάς.

Από άλλη κατεύθυνση προχωρούσε ο Λόχος του Ανθίγου Πυροβολικού Κων/νος Παπακωνσταντίνου. Αυτός είχε σαν αποστολή να κινηθεί και να καταλάβει κατάλληλες θέσεις, στο ύψος του χωριού Νέα Κερασσούντα, δύο χιλιόμετρα δυτικά από τη γέφυρα, να αποκόψει στο σημείο αυτό το δημόσιο δρόμο, ρίχνοντας σ' αυτάν μεγάλους κορμούς δένδρων και να εμποδίσει την αποστολή πολικών ενισχύσεων προς

τη γέφυρα από την Πρέβεζα, το Λευρά και τη Στεφάνη. Υστερά από συντονισμένη πορεία 2 και παραπάνω ωρών, φθάνουμε στην τοποθεσία «Μαύρη», της περιφέρειας Θεσπρωτικού. Γίνεται εκεί στάση και συγκέντρωση. Μας επισκέπτεται η επιπροπή Ε.Α.Μ Θεσπρωτικού, μαζί με άλλους παράγοντες της Κωμόπολης διαμαρτυρόμενοι μας συνιστούν να ματαιώσουμε την επιχείρηση, για το φόβο αντιποίνων σε βόρος του πληθυσμού, από μέρος των Ιταλών. Διαπιστώθηκε έτσι ότι η επιχείρηση ήταν κοινό παιδικό. Συνεχίζουμε την πορεία προς τη γέφυρα.

Έχει πια νυχτώσει κι ένα ολόγιομο φεγγάρι φωτίζει το δρόμο μας. Είναι πανσέληνος, βαδίζουμε σε οικαλό έδαφος, από τα μαναδικό μονόπατη που οδηγεί στη γέφυρα, άλλοτε ανάμεσα σε απόγυμνους θάμνους και άλλοτε από γήλαφους και ξέρια. Ερημά και απόλυτη ησυχία βασίζεται πάντοι. Η γέφυρα βρίσκεται 1.000 μέτρα από την παραμέση της πόλης. Τέλος φθάνουμε σε απόσταση 500 μέτρων από τη γέφυρα. Παίρνουμε κατάλληλες θέσεις και ξεκουράζομεστε, περιμένοντας το βασιλεία του φεγγαριού. Ανάμεσα στο λόχο μου και το λόχο του Κ. Παπακωνσταντίνου εγκαθίσταται μια άλλη ομάδα ανταρτών μας βαριά πολυβόλα και ένα αντιαρματικό.

Πήρα εντολή, μετά το βασιλεία του φεγγαριού να κατέβω στη γέφυρα και να εξοντώσω το ιταλικό φυλάκιο πή, για να μπορέσουν στη συνέχεια οι Άγγλοι σαμποτέρ να ανατίναξουν τη γέφυρα. Μόλις το φεγγάρι βασιλεύει, πυκνό σκοτάδι απλώθηκε παντού. Διαλέγω 15 αντάρτες, βγάζουμε τα άρβυλα και τα περνάμε στις ζώνες μας.

Ερπόντας υστερά και ξυπόλυτοι προχωρούσαμε και κυκλώνουμε το φυλάκιο. Κρίμα! Το μόνο κέρδος ήταν τα αγκάθια που μας κατατρυπήσαν. Κανένας Ιταλός δεν ήταν στο φυλάκιο. Η γέφυρα τη νύχτα έμενε αφρούρητη. Οι Ιταλοί εφάρμιζαν ένα εξυπέροχο κόλπο. Οταν νυχτώνες απογορεύεται η κυκλοφορία, αυτοί εγκατέλειπαν το φυλάκιο τις νυχτερινές ώρες χωρίς να τους βλέπει κανένας, διανυκτέρευαν στη Φλιππίδα και πριν χαράξει ξαναγύριζαν. Κανένας δεν το είχε αντιληφθεί. Με ένα σφυρίγμα-σύνθημα κατεβαίνει ο Χαλιμάς με τους Βρετανούς σαμποτέρ Τομ Μπάρνες και Χάρρυ. Ανατίνασσανται πρώτα τα τόξα και το κατά-

στρώμα της γέφυρας και στη συνέχεια τα βόμβα της με τη βόμβα του αεροπλάνου που προαναφέραμε. Η επιχείρηση λήγει με επιτυχία χωρίς να πεσει σύτερος πυροβολισμός. Οι Ιταλοί δεν κινηθήκαν. Οι σαμποτέρ αποσύρνται και λίγο αργότερα και εγώ με τους αντάρτες μου. Επειδή κατα καιρούς στον τύπο, ενδέχομενα και αλλού, έχουμε γραφεί πολλές ανακρίβειες για την επιχείρηση αυτή, κάνω υπέρων γνωστό ότι κανένας άλλος, εκτός από αυτούς που αναφέρονται σ' αυτή εδώ την αφγυνηστη, δεν έλαβε μέρος ή απλά παραβρέθηκε στη γέφυρα Καλογήρου τη νύχτα εκείνη της 4ης προς 5η Ιουλίου 1943 ή πήρε μέρος με οποιονδήποτε τρόπο στο εγχείρημα αυτό.

Το οδυνηρό τέλος της επιχείρησης:

Οι Αγγλοί είχαν αξιώσει τα τμήματα που πήραν μέρος στην επιχείρηση ανατίναξης της γέφυρας, να παραμείνουν στις θέσεις τους νοτιοδυτικά και δυτικά από αυτή για μια βδομάδα, με απότερο στόχο να μη επιτρέψουν στους Ιταλούς την ανακατασκευή της γέφυρας, πράγμα που αποδέχθηκε το Αρχηγείο Ηπείρου. Αυτό υπήρξε μεγάλο σφάλμα. Πρώτα γιατί ήταν τέλεια αντίθετο με την ορθόδοξη τακτική του αντάρτικου αγώνα και από τό αλλο μέρος γιατί ήταν αδιανόητη η αντιληφθη μικρή ομάδα αντάρτων να μπορέσει να αναμετρηθεί σε πεδινό έδαφος, με μοναδικά μέσα τα ατομικά όπλα των ανταρτών μάσουζερ και μάνλιζερ και αντίπαλο που διέθετε τα πιο σύγχρονα όπλα της εποχής εκείνης.

Όλα αυτά, βέβαια, τα καταλάβαιναν οι αντάρτες. Κι ενώ όλη η επιχείρηση είχε λήξει αίσια και επιστρέφομε ικανοποιημένοι για την επιτυχία, μόλις έφτασα στη βάση τρόπων τινά της εξαρμήσεως είναι ακόμη νύχτα-ένας αντάρτης, ο Άλεκος Σαλβανός από την Κέρκυρα, με περιμένει και μου αναφέρει ότι ο υπόλοιπος λόχος, καθώς και οι αντάρτες των διπλανών τημάτων, μετά την ανατίναξη της γέφυρας αποχώρησαν από τις θέσεις τους και εγκαταστάθηκαν στα υψηλά των Αγίων Αναργύρων, δύο και πλέον χιλιόμετρα δυτικότερα, επειδή γι' αυτούς αφού η επιχείρηση είχε λήξει με επιτυχία και δεν είχε πια κανένα νότημα η παραμονή τους εκεί οπου για πρώτη φορά είχαν παραταχθεί. Δεν περιμέναν την επιστροφή μου, γιατί

φοβήθηκαν ότι θα υποχρεωνούνταν να παραμείνουν στις θέσεις τους, σε εκτέλεση των εντολών που προαναφέρθηκαν. Στο μεταξύ πλησιάζει το γλυκοχάραμα και ο χρόνος ήταν πολύπομπος, αφού ήταν σίγουρο ότι οι Ιταλοί δεν φορούσαν να κινηθούν εναντίον μας. Τοποθετείται μοναδικό απλοπολυβόλο, παλικού τύπου, σε κατάλληλη θέση και πάιρων, μαζί με τους εφτά αντάρτες που μου απόμειναν, θέσεις στο Ν.Δ λόφο της Φλιππίδας. Μόλις προλάβαμε, προ τη δική μας κατεύθυνση κινούνται 150-200 Ιταλοί. Τους χτυπάμε με τα όπλα μας.

Εκείνοι ακροβολίζονται αραιώνουν και προχωρούν. Στο εδαφός παραμένουν 2-3 ακίνητα. Σίγουρα είναι νεκροί. Το απλοπολυβόλο μας βάλλει και υστερά σπωταίνει. Τι συμβαίνει; Εμπλοκή! Ο σκοπευτής Γεωργίος Γουστής χωροφύλακας, δεν είχε ανοίξει τη θυρίδα απόρριψης των καλύκων του πολυβόλου, με αποτέλεσμα την εμπλοκή του σπλουσού. Χρόνος για αποκάταση της βλάβης δεν υπήρχε. Αρπάζει τότε το απλοπολυβόλο και μαζί με τους αντάρτες Παν. Μήτρο και Αθαν. Δαρδαμάνη απομακρύνεται και σε απόσταση 100μ. περίπου από την προηγούμενη θέση του σπαστάει και προσπειθείται διορθώσει τη βλάβη.

Είναι βλήμα όλου των σκοτώνει. Οι Ιταλοί πλησιάζουν. Τους χτυπάμε και υποχωρούμε. Είμαστε όλοι-όλαι πέντε. Οι αδελφοί Κων/νος και Αναστάσιος Μάρκου, ο Χ. Ναστούλης, ο Γεωργίος Τσεκλίας κι εγώ. Ένα πολυβόλο από δεξιά μας καλύπτει. Είναι ο Γάκης Θεόδωρος από τον Άσσο, που αργότερα, τον Ιανουάριο του 1945, κατέφαγαν οι Ελαστες, μαζί με τούς άλλους, στο Νταλαμάνη Πρεβέζας. Λίγα πριν καλυπτόμε πώσα από ένα λοφίσκο, μα σφαίρα βρίσκει τον αντάρτη Γιώργο Τσεκλία και τον αφήνει νεκρό. Ο αειμνηστός Αρχηγός στρατηγός Νατ. Ζέρβας μους έγραψε σχετικά με το θάνατο του Γιώργου Τσεκλία. Συγκεντρώνονται όλα τα τμήματα στο εκκλησάκι των Αγίων Αναργύρων. Μετά την ανασυγκρότηση, τα άλλα τμήματα βασίζουν μαζί με τους βρετανούς σαμποτέρ προς τη Λάκκα Σούλι, ο δέ λόχος μου, υστερά από πορεία 2 ωρών στο βουνό του Ριζοβουνίου, εγκαθίσταται στη θέση «Βρωμοπήγαδο», ένα χιλιόμετρο δυτικά από την ταποθετία Ασπροχαλικού, από περνάει ο δημόσιος δρόμος Φλιππίδας - Ιωαννίνων. Τα σαμποτάζ θα συνεχιστούν.

ΑΣΣΙΩΤΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ Νο 2

Δημιουργία: Παύλος Γ. Χρήστου, Δά